

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Πολλαπλὲς οὐράνιες εὐλογίες

Ἱερὸ Προσκύνημα στὸ Μεσολόγγι καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου

Θεία Λειτουργία στοὺς Ἁγίους Πάντας

Τὴν **Παρασκευή**, 4ῃ Ἰουλίου 2026 ἐκ. ἡμ., † Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, μία Ὁμάδα σαράντα Προσκυνητῶν συγκεντρώθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ, προκειμένου νὰ πραγματοποιήσῃ, μὲ τὴν πρωτοβουλία καὶ καθοδήγησι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προσκύνημα στὴν Ἱερὰ Πόλι τοῦ Μεσολογγίου, «κλειδί τῆς Ρούμελης καὶ τοῦ Μοριά κολώνα», ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ 200 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἡρώϊκὴ Ἑξοδὸ τῶν Ἐλευθέρων Πολιορκημένων...

Τὴν ὁργάνωσι τοῦ διημέρου αὐτοῦ Προσκυνήματος ἀνέλαβε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία τὸ Γραφεῖο Ταξιδίων τῶν Ἀδελφῶν μας Ἀνδρέου καὶ Μαρίας Καλλιακμάνη, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Σύλλογο «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων».

Ὁ χρόνος τῶν μετακινήσεων ἀξιοποιήθηκε ἐν Χριστῷ μὲ τὴν καθιερωμένη Ὁρθρινὴ Ἀκολουθία, τὴν Παράκλησι τῆς Παναγίας μας, ὡς καὶ ἄλλες ψαλμωδίες, καὶ τὴν μελέτη διαφόρων οἰκοδομητικῶν καὶ ἐνημερωτικῶν Κειμένων.

* * *

Πρωταρχικὸς προορισμὸς τους, ἡ Ἱερὰ Πόλις τοῦ Μεσολογγίου, ὅπου οἱ ἐξ Ἀθηνῶν συνενώθηκαν στὸν Κήπο τῶν

Ἡρώων μὲ τὸν π. Ἀθανάσιο καὶ πιστοὺς ἀπὸ τὸ Ἀργίριο καὶ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

«**Ὅ**τι εἶναι ὁ Παρθενώνας γιὰ τὸν ἀρχαῖο ἑλληνικὸ πολιτισμὸ, ὅ,τι εἶναι ἡ Ἁγία Σοφία γιὰ τὸν βυζαντινὸ πολιτισμὸ, εἶναι ὁ Κῆπος αὐτὸς τῶν Ἡρώων καὶ τὸ Μεσολόγγι γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασι... **Εἶναι** ἱερὸς χώρος, εἶναι ἱστορικὸς χώρος, εἶναι Κοιμητήριον, εἶναι ὑπαίθριον μουσεῖο μὲ ἀγάλματα καὶ δημιουργίες σημαντικῶν νεοελλήνων καλλιτεχνῶν»...

Μὲ τὰ λόγια αὐτά, ἀφοῦ τοὺς καλωσώρισε, ἄρχισε ἡ ἐξαίρετος ξεναγός, κα Βασιλικὴ Τσαντήλα, τὴν περιήγησι στὸν ἱερὸν χώρο. «**Μ**εταξὺ δύο Ναῶν, τῆς Παναγίας μας καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἦταν τὸ Κοιμητήριον τῆς πόλεως, τὰ λεγόμενα “Μνημεῖα”, ἀλλὰ καὶ τὸ στρατόπεδο, ἀπ’ ὅπου φύλαγαν τὸ τεῖχος καὶ τοὺς προμαχῶνες».

Ἐν συνεχείᾳ, μὲ τρόπο ζωντανό, συνοπτικὸ καὶ ποτισμένο μὲ ἀγάπη γιὰ τὴν Ἱερὰ Πόλι καὶ τὸ πνεῦμα τῶν Ἐλευθέρων Πολιορκημένων, ἐξιτόρησε τὸ δράμα τῶν ἐπαναλαμβανόμενων πολιορκιῶν καὶ τῆς ἡρωϊκῆς Ἐξόδου τοῦ 1826, διὰ τῆς ὁποίας γιγαντώθηκε τὸ κίνημα τοῦ Φιλελληνισμοῦ εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἰδιαίτερος στὴν Δυτικὴ Εὐρώπῃ.

Οἱ προσκυνητὲς ἐτέλεσαν Τρισάγια στὰ δύο κύρια σεβασματα τοῦ χώρου, τὸν τάφο τοῦ «Λεωνίδα τῆς σύγχρονης Ἑλλάδος» Μάρκου Μπότσαρη καὶ τὸν Τύμβον τῶν ἡρωϊκῶν Πεσόντων.

● **Ὁ**πλαρχηγὸς τῆς Ἐπανάστασεως, ὁ Μᾶρκος Μπότσαρης (Σούλι, 1790 – Κεφαλόβρυσον Εὐρυτανίας, 9/21 Αὐγούστου 1823) ἦταν ἓνας ἐκ τῶν ἐπιφανῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Μεσολογγίου

στην πρώτη του πολιορκία (25 Ὀκτωβρίου - 31 Δεκεμβρίου 1822).

Παρέσυρε τὸν Ὁθωμανὸν σὲ «πλαστές» συνομιλίες (τὶς λεγόμενες «καπάκια») καὶ ἔδωσε χρόνο στοὺς πολιορκημένους νὰ ἐνισχύσουν τὶς ὀχυρώσεις. **Τ**ὰ

Χριστούγεννα ὑπερασπίσθηκε τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ Ὁμέρ Βρυώνη. **Τ**ότε μὲ παρέμβασι τοῦ Ἀλέξανδρου Μαυροκορδάτου τοῦ ἔδωσαν τὸν τίτλο τοῦ Στρατηγοῦ τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. **Δ**ιακρινόταν γιὰ τὴν ἀνιδιοτέλειά του, καὶ ἦταν πολὺ δημοφιλής.

Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1823 προσεπάθησε νὰ ἀνακόψῃ τὸν δρόμο στὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἐπέδραμαν πρὸς τὴν δυτικὴ Ρούμελη. **Σ**τὶς ἀρχὲς Ἰουλίου ὁ Μουσταφᾶ πασᾶς, ἐπικεφαλῆς 15.000 ἐπίλεκτων ἀνδρῶν, ἐξεστράτευσε ἐναντίον τῆς

Ἐπαναστάεως, καὶ σύντομα κατέφθασαν ὁ Ὁμέρ Βρυώνης καὶ ὁ Σούλτζη Κόρτσα μὲ τὰ πολυάριθμα στρατεύματά τους. **Ὁ** Μπότσαρης, τὴν νύκτα τῆς 20–21 Αὐγούστου [8–9 Αὐγούστου ἐκ. ἡμ.] 1823, μαζί μὲ τὸν Κίτσο Τζαβέλα καὶ ἄλλους 450 Σουλιῶτες, ἐπιτέθηκε κατὰ τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς τῶν ἐχθρῶν στὴν μάχη, ἡ ὁποία ἔμεινε γνωστὴ ὡς Μάχη τοῦ Κεφαλόβρυσου.

Παρὰ τὸν ἀρχικῶς ἐλαφρὸν τραυματισμὸ του, συνέχισε νὰ πολεμαίει καὶ κατάφερε νὰ νικήσῃ τοὺς Τουρκαλβανούς. **Ὁ**μως μία ἐχθρική σφαῖρα ἐπληξε τὸ μάτι του. **Ι**στορικοὶ ἀναφέρουν πὼς τότε ὁ Μπότσαρης εἶπε πρὶν ξεψυχήσει: **«Ἀδελφία, μὲ βάρεσαν».**

Ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Ρωγῶν Ἰωσήφ ἐτέλεσε τὴν κηδεία του καὶ τὸ 1838 τὰ ὁστᾶ του μεταφέρθηκαν καὶ τοποθετήθηκαν στὸν Κῆπο, σὲ ὑπερυψώμενο μνημεῖο. **Ἀ**ργότερα τοποθετήθηκε ἐπὶ τοῦ τάφου τὸ ἄγαλμα «Ἡ Ἑλληνοπούλα» ἢ κατ' ἄλλους «Ἡ Παιδούλα».

● ● **Τ**ὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1838, παρουσία τοῦ Ὁθωνοῦ καὶ τῆς Ἀ-

μαλίας, πραγματοποιήθηκε ή ανακομιδή των οστών των θανόντων και ή επίσημη τοποθέτησις αὐτῶν στὸν Τύμβο, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐτοιμασθῇ. Παράλληλα ἀνακατασκευάσθηκε τὸ πέτρινο τεῖχος περιμετρικὰ τοῦ Ἡρώων, τὸ ὁποῖο ὑπάρχει μέχρι καὶ σήμερα. Τὸ 1858, οἱ βασιλεῖς Ὅθων καὶ Ἀμαλία, ἀφοῦ βοήθησαν γιὰ τὴν δενδροφύτενσι καὶ διαμόρφωσι τοῦ χώρου, ἐδώρισαν τὸ μαρμάρينو lionτάρι, τὸ ὁποῖο τοποθετήθηκε στὸ πάνω μέρος τοῦ Τύμβου.

* * *

Στὸν Κήπο τῶν Ἡρώων εὐρίσκονται στήλες καὶ ἀγάλματα εἰς μνημόσυνον τῶν ἐπιφανῶν πεσόντων, ὡς καὶ Φιλελλήνων, Ἐθελοντῶν πολεμιστῶν καὶ ἄλλων προσωπικοτήτων (Λόρδου Βύρωνος, Ἰωάννου Ἰακώβου Μάγερ κ.ἄ.), οἱ ὁποῖοι ἀφιερώθηκαν ἕως θανάτου στὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ δὴ μέσα στὸν πολιορκημένη Πόλι. Ὅπως ἐδήλωσε ὁ Βύρων τὴν ὥρα τοῦ θανάτου του, στὶς 19 Ἀπριλίου 1824, «**Τῆς** [στὴν Ἑλλάδα] ἔδωσα τὸν χρόνο μου, τὴν περιουσία μου, τὴν ὑγεία μου - καὶ τώρα τῆς δίνω καὶ τὴν ζωή μου»...

* * *

Δίπλα στὸν Κήπο τῶν Ἡρώων στὸ Μεσολόγγι εὐρίσκεται ὁ μικρὸς Ναὸς τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ὅπου πραγματοποιήθηκε στὶς 6 Ἀπριλίου 1826, κατὰ τὴν τρίτη πολιορκία ἀπὸ τὸν στρατὸ τοῦ Κιουταχῆ καὶ τοῦ Ἱμπραήμ, τὸ μεγάλο συμβούλιο γιὰ τὴν Ἐξοδο.

● Συμμετείχαν Κληρικοί, προύχοντες καὶ ὀπλαρχηγοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Νότης Μπότσαρης, Παναγιώτης Παλαμᾶς, Κίτσος Τζαβέλλας καὶ Γεώργιος Τζαβέλλας, ὡς καὶ ὁ φιλέλληνας Ἑλβετὸς Ἰάκωβος Μάγερ. Ὁ Ἐπίσκοπος Ἰωσήφ διωρίσθηκε πρόεδρος. Ὅταν προτάθηκε νὰ θανατωθοῦν τὰ γυναικόπαιδα, γιὰ νὰ μὴ

συλληφθούν, ὁ Ἐπίσκοπος ἀντέδρασε ἑντο-
να. **Εἶ**πε πώς, ἂν τολμοῦσαν νὰ τὸ κάνουν,
ἔπρεπε πρῶτα νὰ σκοτώσουν τὸν ἴδιο: **«Τὰ**
ἀθῶα ἀνήκουν στὸν Θεό, δὲν πρέπει νὰ χυθῇ
τὸ αἷμα τους»...**Οἱ** ὑπήκουσαν. **Α**ποφασί-
σθηκε νὰ γίνῃ ἡ Ἑξόδος τὴν νύκτα τῆς 10ης
πρὸς 11ην Ἀπριλίου 1826.

Ο ἴδιος ὁ Ἅγιος Ἰωσήφ συνέταξε τὸ σχέδιο
τῆς Ἑξόδου καὶ τὸ ὑπαγόρευσε στὸν Νικόλαο
Κασομούλη. **Π**ροέβλεπε ἔξοδο ἀπὸ τρία ἀνατολικά σημεία, μὲ
ἀρχηγούς τὸν Νότη Μπότσαρη, τὸν Δημήτρη Μακρὴ καὶ τὸν
Κίτσο Τζαβέλλα.

Οἱ ἐπίσκεπτες προσεκύνησαν ἐπί-
σης ἀπ' ἔξω –ἦταν κλειστός ἐκείνη
τὴν ὥρα– στὸν ἱερὸ Μητροπολιτικὸ
Ναὸ τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος, ὁ ὁποῖος
κτίσθηκε στὴν θέσι τοῦ παλαιότερου
ὁμωνύμου Ναοῦ, ὅπου τὴν ἡμέρα
πρὸ τῆς Ἑξόδου, οἱ κάτοικοι τῆς Πόλεως λειτουργήθηκαν καὶ
μετέλαβαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Στὸν αὐλίο χωρὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὁ
Σεβασμ. Ποιμένας μας ἀνέπεμψε Δέησι στὸ ἱερὸ Μνήμα τοῦ
Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωσήφ, τὸ ὁποῖο μὲ λύπη διεπίστωσε ὅτι
δὲν συντηρεῖται μὲ τὴν πρέπουσα φροντίδα, ἂν καὶ ὁ Δήμαρ-
χος τῆς Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου εἶχε δηλώσει τὸ 2020:
«Αποτελεῖ ἱστορικὸ καὶ ἠθικὸ μας καθήκον ἡ ἀνάδειξη τοῦ
μνημείου ἐνὸς Ἱεράρχη, ὁ ὁποῖος ἦταν ἡ ψυχὴ τῶν Ἑξοδιτῶν»...

● **Τὸ** βράδυ τῆς Ἑξόδου, μαζὶ μὲ τὸν Ἀρχιμανδρίτη π. Γερά-
σιμο Ζαλογγίτη καὶ λίγους ἀναπήρους καὶ τραυματίες, κλεί-

σθηκαν στὸν Ἀνεμόμυλο καὶ τὴν μπαρουταποθήκη μέσα στὴν Πόλι. **Κ**ατόπιν προσετέθηκαν καὶ ὅσοι Ἕλληνες γύρισαν πίσω κατὰ τὴν μάχη τῆς Ἐξόδου. **Τ**ὴν τρίτη ἡμέρα, 13ῃ Ἀπριλίου 1826, ὅταν οἱ ἐχθροὶ ἐφθασαν ἔξω, μὲ τὴν σύμφωνη γνώμη ὅλων, ὁ Ἅγιος Ἰωσήφ ἔβαλε φωτιά στὸ μπαρούτι καὶ ἀνατινάχθηκαν στὸν ἀέρα.

Τὸ τέλος τοῦ ὑπῆρξε μαρτυρικό, καθὼς οἱ εἰσβολεῖς τὸν βρῆκαν ἡμιθανῇ καὶ βαριά τραυματισμένο καὶ τὸν βασάνισαν μέχρι θανάτου. **Ἔ**πειτα ἔδωσαν ἐντολὴ νὰ κρεμασθῇ μπροστὰ ἀπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ Ἀνεμόμυλου.

Στὸ Τρικούπειο Πολιτιστικὸ Κέντρο οἱ προσκυνητὲς ἐπισκέφθηκαν τὴν Ἐκθεσι «Τὸ Μεσολόγγι τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Οἰκουμένης», ὅπου μεταξὺ ἄλλων ἀναλύθηκε ὁ περίφημος πίνακας τοῦ Θεοδώρου Π. Βρυζάκη «Ἡ Ἐξοδος τοῦ Μεσολογγίου», μία συνθεσι-ὀπτικοποίησις τῆς Ἐξόδου τῶν Πολιορκημένων ὡς καὶ τὴν «Σκηνὴ ἀπὸ τὴν Ἐξοδο» τοῦ φιλέλληνα Ε. du Lunsac καὶ τὴν «Ἡ θυσία τοῦ Καψάλη» τοῦ Θ.Π. Βρυζάκη.

Πραγματοποιήθηκε ἐπίσης ἐπίσκεψις στὸ Μουσεῖο Οἰκογενείας Τρικούπη, μὲ ἱστορικὰ καὶ πολιτιστικὰ ἐνδιαφέροντα ἀντικείμενα (ἐπιπλα, φωτογραφίες, χειρόγραφα, λιθογραφεῖς κ.ἄ.).

* * *

Μετὰ ἀπὸ διάλειμμα γιὰ γεῦμα στὴν ὠραία παραλία τῆς Τουρλίδας, οἱ προσκυνητὲς ἐπισκέφθηκαν τὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου ἢ Ἀη-Συμιοῦ, ὅπου ἡ συγκύπτουσα Γερόντισσα Θεοκλήτη

δέχθηκε τοὺς προσκυνητὲς μὲ ἀπλότητα καρδίας.

● **Ἡ** ἱερὰ αὐτὴ Μονή, τότε ἀνδρῶα, εἶχε ὀρισθῇ ὡς τόπος συναντήσεως τῶν πολιορκημένων μετὰ τὴν Ἑξοδο, κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὸν Ἀρχιστράτηγο τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος Γεωργίου Καραϊσκάκη. **Ἐξ** αἰτίας ὁμως τῆς προδοσίας τοῦ σχεδίου στὸν Ἱμπραήμ, μόνο ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν κατάφεραν νὰ φθάσουν ἐκεῖ καὶ νὰ σωθοῦν.

Μετὰ τὴν ἄλωσι καὶ τὴν ὁλοκληρωτικὴ καταστροφὴ τοῦ Μεσολογγίου, ὁ Ἱμπραήμ ἔκανσε καὶ τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Συμεὼν.

Δέκα χρόνια ἀργότερα τὸ ἀνφικόδμησε ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωαννίκιος Ἀγγελᾶτος. **Στὰ** νεώτερα χρόνια, ἡ Μονὴ μετατράπηκε σὲ γυναικεία.

Στὸ Μοναστήρι στήθηκε ἓνας μεγάλος σταυρὸς γιὰ νὰ ὑπενθυμίζει στοὺς ἐπισκέπτες τὴν θυσία τῶν Ἑξοδιτῶν.

* * *

Ἀφοῦ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Μεσολόγγι συγκλονισμένοι ἀπὸ τὴν πίστι, τὴν ἀνδρεία, τὴν σύμπνοια καὶ τὴν ἕως θανάτου αὐταπάρνησι τῶν Ἡρώων τῆς Ἑξόδου, ἀλλὰ καὶ αὐτομεμφόμενοι γιὰ τὴν ἀσυνέπεια καὶ ἐν πολλοῖς

ἀδιαφορία τοῦ συγχρόνου ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ τὴν βαρύτερη κληρονομία τῶν ἐνδόξων Πολιορκημένων καὶ γενικώτερα τῶν Ἀγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος, οἱ Προσκυνηταὶ ἔφθασαν στὸ Ἀγρίνιο, προκειμένου νὰ συμμετάσχουν στὶς Ἀκολουθίες ἐπὶ τῇ ἱερᾷ Μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, τοῦ καὶ

ιδιαιτέρου Προστάτου τοῦ Πανοσιολογιωτάτου π. Ἀθανασίου Ἀγιοκυπριανίτου, Ὑπευθύνου τοῦ ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἐκεῖ, τόσο τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς ὅσο καὶ τὸ πρωῒ, ἀξιώθηκαν τῆς ὡς ἔθος ἐγκάρδιας φιλοξενίας τοῦ πολυσεβάστου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀθανασίου καὶ τῶν πνευματικῶν του τέκνων, μὲ κέντρο τὴν κοινὴ λειτουργικὴ καὶ εὐχαριστιακὴ λατρεία, τὴν τέλεσι δηλαδὴ τοῦ Πανηγυρικοῦ Ὁσιακοῦ Ἑσπερινοῦ, μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Πανοσιολογ. Ἱερομονάχου π. Συμεών, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Μαρκοῦ Εὐγενικοῦ στὴν Πάτρα, καί, τὴν πρωΐαν, τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας.

* * *

Στὴν Ὁμιλία του ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸ γιὰ τὸ δῶρο τῆς συμμετοχῆς στὰ Ἀχραντα Μυστήρια, **ἐ**υχήθηκε στὸν ἐορτάζοντα π. Ἀθανάσιο νὰ συνεχίσῃ γιὰ

πολλὰ χρόνια ἀκόμη, μὲ τὶς εὐχὲς τοῦ Ἀειμνήστου Πατρὸς καὶ Γέροντός μας Μητροπολίτου Κυπριανοῦ († 2013), τὴν θεάρεστη παρουσία του στὸν ἱερὸ αὐτὸ χωρὸ, διὰ τῆς ὁποίας προσελκύνονται πιστοὶ στὴν γνησιότητα τῆς Πίστεως, σὲ μία ζωὴ προσευχῆς, μετανοίας καὶ ἐφαρμογῆς τῶν Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου μας.

Ἐπὶ πλέον τῶν 30 ἐτῶν, ἡ Μονὴ αὐτὴ ἀναδεικνύεται ὡς μία πηγή, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τρέχει δροσερὸ νερό, τὸ Ὑδωρ τῆς Χάριτος. **Ἄ**ς εἴμαστε εὐγνώμονες στὸν Κύριό μας, στοὺς Ἁγίους Πάντας καὶ σὲ ὅσους ἐργάζονται γιὰ νὰ ποτίζῃ τίς διψασμένες ψυχὲς ἡ πνευματικὴ αὐτὴ κρήνη.

Καὶ ἂς κάνουμε μία αὐτοκριτικὴ: Ἄρά γε, νιώθουμε ἐμεῖς τὴν δίψα γιὰ τὸ Ὑδωρ αὐτό, γιὰ τὸ ὁποῖο ὠμίλησε ὁ Χριστὸς μας στὴν Σαμαρείτιδα;... **τ**ὸ ὁποῖο, ὅταν τὸ πίνουμε, δημιουργεῖται μέσα μας μία ἄλλη πηγή, ἀπ' ὅπου ρέουν οἱ εὐλογίες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...

Ἔχουμε ἄρα δίψα γιὰ τὸν ἐκκλησιασμό, λαχτάρα γιὰ τὴν προσευχή, θυσιαστικὴ διάθεσι, προκειμένου νὰ ἐφαρμόσουμε τὶς Ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ μας;... **Ὁ** δρόμος τοῦ Εὐαγγελίου δὲν εἶναι εὐκόλος: **«Σ**τενὴ καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν», μᾶς εἶπε ὁ Ἰδιος ὁ Κύριός μας. **Ἀ**ς μὴ δυσανασχετοῦμε λοιπόν, ὅταν ἀντιμετωπίζουμε δυσκολίες, πνευματικὲς ἢ φυσικές...

Καὶ ἅς ἀνησυχοῦμε, ἂν βλέπουμε, ὅτι ἀναζητοῦμε ἄλλες «πηγές» νὰ ξεδιψάσουμε, σὲ περισπασμούς, σὲ ἀνώφελα καὶ ἀνόητα πράγματα, ἐνίοτε καὶ ἀμαρτωλά. **Μ**ὲ τὴν φυλακὴ τῶν αἰσθήσεων, τὴν προσευχή καὶ τὴν ἐγρήγορσι, θὰ μπορέσουμε νὰ διώξουμε τὸν ἐπηρεασμὸ ἀπὸ τὸ κοσμικὸ περιβάλλον, ὥστε νὰ διατηρηθῇ μέσα μας καθαρὴ καὶ ἀγνή ἡ πηγὴ, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ ἀναβλύζη τὸ ὕδωρ τῆς Χάριτος, ποτίζον ὄχι μόνον τὴν δική μας ὑπαρξι, ἀλλὰ καὶ τοὺς οἰκείους μας, τὸ περιβάλλον μας...

* * *

Στὴν τράπεζα Ἀγάπης, ἡ ὁποία ἀκολούθησε τὴν πνευματικὴ Τράπεζα, ἐδόθη στὰ πνευματικὰ τέκνα τοῦ π. Ἀθανασίου ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκφράσουν τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμὸ τους πρὸς αὐτόν.

Ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ἐπελόγισε, προτρέψας καὶ πάλι ἅπαντας σὲ πνευματικὴ ἐγρήγορσι, ταπεινῶσι καὶ συνέπεια στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα, ὥστε νὰ μὴν στεριεύσῃ ἡ κρήνη ζωὸς ὕδατος, τὴν ὁποίαν ὁ Αἰμίμηστος Πατέρας μας, Μητροπολίτης Κυπριανός, ὥρνεε, Χάριτι Θεία, πρὸ 30 ἐτῶν στὸν ἱερὸ αὐτὸ τόπο.

* * *

Στὴν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, ἡ ὁμάδα τῶν Προσκυνητῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἔκανε μία στάσι στὴν Πάτρα, στὸν ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναό, ὅπου προσεκύνησαν τὴν ἱερὰ Κάρα τοῦ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ὡς καὶ τὴν Θήκη μὲ τμήματα τοῦ Σταυροῦ του καὶ ἀπήγγειλαν τοὺς Χαιρετισμούς εἰς τὸν

θαυματουργὸ Πολιοῦχο τῆς Πόλεως τῶν Πατρῶν.

* * *

Πολλές οἱ εὐλογίες τοῦ προσκυνηματικοῦ καὶ λειτουργικοῦ αὐτοῦ διημέρου...

Εἶθε ἡ εὐχαριστία τῶν ἀξιωθέντων τῶν μεγάλων αὐτῶν δωρεῶν νὰ καρπορφορήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς αὐτομεμψίας, τῆς ἐν Χριστῷ εὐθύνης καὶ τῆς σταυρο-αναστασίμου ἀνταπαρνήσεως στὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καὶ μαρτυρίας.

Δόξα καὶ εὐχαριστία τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ, πάντων ἔνεκα!...

† Γ.Ι.Μ.

